

steren. I en anden ny Paragraf (Ændringsforslag Nr. 8) foreslaar Flertallet, at Forslag til Revision af Loven skal fremsættes af Undervisningsministeren inden 1. December 1936. De af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag er tiltraadt af Undervisningsministeren.

Udvalgets Flertal ønsker i øvrigt at fremsætte følgende:

Da Undervisningsministerens Anerkendelse af fremtidige Udvidelser af Universitetsundervisningen i Aarhus kan medføre økonomiske Forpligtelser for Staten, maa Flertallet gaa ud fra, at Ministeren — før han giver en saadan Anerkendelse — forhandler med Tingenes Finansudvalg.

Af Aarsberetningerne for Universitetsundervisningen i Aarhus ses det, at der har været Adgang for Doktorer fra Københavns Universitet til at holde Forelæsninger for de studerende i Aarhus, og Flertallet maa mene, at denne Praksis bør fortsættes, saaledes at Doktorer fra Københavns Universitet i Fremtiden faar jus docendi ved Universitetsundervisningen i Aarhus. Flertallet har ogsaa overvejet Spørgsmaalet om Universitetsundervisningens Ret til at uddele Doktorgrader, men man mener ikke, at Tiden nu er inde til, at der tages Bestemmelse herom.

Et *Mindretal* (Vagn Bro og Arnth Jensen) skal under Henviisning til nedenstaaende Bemærkninger indstille Lovforslaget til *Forkastelse*:

Bortset fra vore store principielle Betæneligheder ved hele den foreslaaede usikre Universitetsplan finder vi, at Tiden i Øjeblikket mindst af alt er egnet til at lægge Grundlaget for betydelige og ikke overskuelige Ydelser fra Statskassen til Driften af den omhandlede Universitetsundervisning, der saa afgjort tager Sigte paa et nyt statsdrevet Universitet. I Øjeblikket arbejder man paa Grundlag af den bestaaende Artiumsundervisning med en afgjort Overproduktion af Studenter. Dette erkendes fra alle Sider. Med 5 à 7 Aars Uddannelse i Hovedstaden *efter* Artium virker f. Eks. talrige Jurister med

en Maanedsgage paa 100 à 125 Kr. Nu skal det ingenlunde bestrides, at Konkurrence er nødvendig, *men* naar den gode Eksamen ved Flid og Nøjsomhed er erhvervet, er det vel ikke ganske uberettiget af de paagældende og Forældrene at kræve en vis Udsigt til Beskæftigelse. Hvorom alting er, eet er sikkert: giver et Universitet for mange Studenter paa Grundlag af den gældende Eksamensadgang, giver to Universiteter i hvert Fald ikke færre, hvis Skoleordningen ikke ændres. Vi finder derfor, at det havde været rimeligere, om man med Henblik paa Københavns Universitets Aflastning var begyndt med *Grundlaget* for Studenterproduktionen og med en tiltrængt Ændring af den efter Mindretallets Mening ganske forfejlede Ordning med den saakaldte filosofiske Prøve.

Vi finder det derfor i en Tid, hvor Erhvervslivet lever under saare trange Vilkaar, for uforsvarligt at hæfte Staten til en Ordning, der uomtvisteligt, jfr. nedenfor, vil betyde en yderligere Belastning af Statskassen.

Mindretallet skulde i øvrigt i en god Tid, hvor Erhvervslivet florerede, under to Forudsætninger ikke stille sig afvisende overfor Tanken om en jydsk højere Læreanstalt. Mindretallet er afgjort Tilhænger af Decentralisation, men blot ikke alene for Decentralisationens, men for Sagens Skyld. Den første Betingelse skulde være, at den nye Læreanstalt blev en *særpræget* og helt igennem *selvstændig* Højskole. Københavns gamle Universitet med sin anerkendte Standard og sine aarhundredgamle Traditioner vil altid blive Nr. 1, hvis et nyt Universitet, som skitseret i Lovforslaget, skulde drives paa samme Linie. Det nye Universitet vil da, som Københavns Universitet vist ogsaa er klar paa, og som er Grundlaget for Lovforslaget, først og fremmest blive en *Aflastningsanstalt*. Vi kunde ønske den jydsk Halvø meget andet og mere. Vi kunde i en god Tid saare vel være med til at rejse (og her vilde private Bidrag sikkert ikke udeblive) en nordisk-dansk Højskole for *nordiske Sprog, Historie og Kul-*